

Arrest

nr. 176 369 van 14 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DEGROOTE loco advocaat V. DECLERCQ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn. U bent afkomstig van Chandal Bahee (Paghman district, Kabul provincie). U studeerde tot de negende graad aan het Lycée Paghman en ging daarna naar de middelbare technische school in Koreshahr. Uw vader K. Hakim is een zestal jaar geleden gestorven. Uw moeder, broer en zussen verblijven momenteel in Logar. Uw oom K.M. is van daar afkomstig en heeft zich lang geleden aangesloten bij de taliban. Uw problemen begonnen toen uw oom u opbelde met de vraag of u zijn familie naar Logar kon overbrengen.

Uw oom was vier of vijf jaar geleden gevlucht uit jullie dorp Chandal Bahee nadat hij meehielp aan een aanval op Abdul R.S.. U besloot uw oom te helpen en bracht zijn familie begin 2014 naar Logar. Toen u na drie dagen terug naar Kabul wou, belde uw moeder om te zeggen dat de autoriteiten naar jullie huis geweest waren, ze het huis doorzocht hadden en ze wisten dat u de familie van uw oom geholpen had. Uw moeder zei u dat u een tijdje in Logar moest blijven. Uw oom had ook een vete met Abdul R.S. die hem zocht voor die aanval op zijn konvooi in 1389 (= 2010) waarbij vijf van zijn mannen omkwamen. De aanval vond plaats in de regio Khoja Musafer, Paghman. In Paghman heeft S. veel macht en ze zouden u daar arresteren om uw oom te vinden. Na één maand of anderhalve maand vervoegden uw moeder en uw zus en broer u in Logar omdat de autoriteiten hen bleven lastigvallen. U bleef één jaar of anderhalf jaar in Logar. Uw oom vroeg u om naar Pakistan te gaan om uw training verder te zetten. U wou niet naar Pakistan omdat ze u daar zouden brainwashen en voorbereiden op een zelfmoordaanslag. De druk van uw oom werd groter en u vertelde alles aan uw moeder, waarna een familielid uw reis naar Europa organiseerde. In de maand asad 1394 (= 23 juli-22 augustus 2015) verliet u Afghanistan. Via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië en verschillende andere landen kwam u aan in België op 13 oktober 2015. U diende een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 14 oktober 2015. Ter ondersteuning van uw eerste asielaanvraag legde u uw originele taskara neer, alsook een micro-usb met filmpjes van uw oom en de enveloppe waarin dit werd opgestuurd.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 27 juni 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing heeft u geen beroep ingediend.

U reisde naar Frankrijk maar werd op 9 september 2016 door de Franse aan de Belgische autoriteiten overgedragen. U werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge (CIB) waar u nog steeds verblijft. Een repatriëring naar Afghanistan was voorzien voor 27 september 2016. Op 21 september 2016 diende u een tweede asielaanvraag in en werd de geplande repatriëring geannuleerd.

U herhaalt dat u van Paghman afkomstig bent en dat uw problemen begonnen toen u uw oom Khoja M., een commandant van de taliban, hielp bij het overbrengen van zijn familie. U kan niet terug naar Afghanistan: zowel in Logar als in Paghman bent u niet veilig. Ustad S. en zijn mannen zullen u weten te vinden in Paghman en in Logar vreest u te worden gedood door uw oom Maqsoud. U legt geen bijkomende documenten neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name de problemen die u zou hebben gehad met Ustad S. (een machthebber in Paghman) en met uw oom Maqsoud (een commandant van de taliban in Logar).

Wat deze asielmotieven betreft, dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal al op 27 juni 2016 een beslissing in uw dossier nam en daarbij tot de conclusie kwam dat de door u ingeroepen asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Het CGVS merkte onder meer op dat het niet geloofwaardig is dat u de familie van een commandant van de taliban naar Logar moest overbrengen, dat uw relaas in verband met het zogezegde talibanlidmaatschap van uw oom niet kon overtuigen, dat u het niet aannemelijk maakte dat uw familie Ustad S. dient te vrezen en dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde, bijvoorbeeld over de huiszoekingen die de Afghaanse autoriteiten bij u en bij de familie van uw oom

zouden hebben uitgevoerd. Tegen deze weigeringsbeslissing van het CGVS heeft u geen beroep ingediend.

Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel

van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt concentreert zich voornamelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en aanslagen op de aanwezige veiligheidsdiensten, overheidsfunctionarissen, en politici. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het aantal te betreuren burgerslachtoffers zeer laag is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, manifeste appreciatiefout; de schending van artikel 8 EVRM; de schending van de formele motiveringsverplichting, van artikel 62 vreemdelingenwet en van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt:

"De bestreden beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. De bestreden beslissing is absoluut op een stereotiepe wijze gemotiveerd. De beslissing luidt immers als volgt:" Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek."

Verzoeker stelt verder:

"Het commissariaat generaal gaat voorbij aan zijn verplichting zelf te onderzoeken of er nieuwe elementen aanwezig zijn in de tweede asielaanvraag van verzoeker.

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt ontegensprekelijk dat het CGVS gehouden is op eigen initiatief het nodige onderzoek te doen naar de aanwezigheid van nieuwe elementen.

"De commissaris-generaal betreft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen of bevindingen die door de vreemdeling worden aangereikt, evenals elke relevant gegeven waarover hij beschikt ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd. "

Verzoeker is gezien zijn opsluiting in het centrum voor illegalen te Brugge niet in de mogelijkheid nieuwe stavingstukken te produceren. Het is in deze ondubbelzinnig aan het commissariaat de aanwezigheid van nieuwe elementen te onderzoeken.

Uit niets blijkt dat het commissariaat hiertoe de nodige stappen heeft genomen.

Het commissariaat verwijst op zeer stereotiepe wijze naar de veiligheidstoestand in Afghanistan, waarbij zij geenszins bewijst de nodige actuele opzoekingen hierover te hebben gedaan.

"uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan -Security Situation van januari 2016)"

De beslissing tot niet in overwegingname dewelke gesteund wordt op de afwezigheid van nieuwe elementen, vindt aldus haar grondslag in de weigering van het commissariaat om een degelijk onderzoek te voeren naar die nieuwe elementen.

Hoewel nieuwe elementen voor handen zijn wordt hiermee geen rekening gehouden door het commissariaat generaal.

Uit de motivering van het commissariaat blijkt, hoewel de gegevens niet brandend actueel zijn, toch dat de veiligheidstoestand in Afghanistan verslecht is.

De gegevens waarop het CGVS zich baseert zijn alles behalve actueel en voldoen niet aan het vereiste onderzoek naar nieuwe elementen waaraan het CGVS dient te voldoen. Toch vloeit uit deze gegevens duidelijk voort dat de veiligheidssituatie in Afghanistan drastisch verslechterd is.

Teneinde alsnog te beargumenteren dat de aanvraag van verzoeker niet in overweging kan worden genomen beslist het CGVS dat de situatie in de gebieden waar verzoeker van afkomstig is niet in die mate gevaarlijk is dat hem het statuut van vluchteling of de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Het mag duidelijk zijn dat verzoeker, gelet op de aangehaalde vrees voor represailles van de dorpelingen, aangaande de vermeende sympathieën die bepaalde individuen uit de naaste familie van verzoeker voor de taliban zouden hebben niet langer naar zijn geboortestreek terug zou kunnen.

Het argument dat de geboortestreek van verzoeker in zekere mate ontglipt aan de kern van het conflict is aldus in deze geenszins relevant.

Verzoeker zal hoe dan ook in een onveilige omgeving terecht komen er is dus weldegelijk een gegronde vrees en een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet."

2.2.1. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bestreden beslissing stelt: *“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name de problemen die u zou hebben gehad met Ustad S. (een machthebber in Paghman) en met uw oom Maqsoud (een commandant van de taliban in Logar).”*

Verzoeker betwist deze motivering niet concreet. Verzoekers advocaat beaamt ter terechtzitting dat hij geen nieuwe elementen heeft bijgebracht.

Verzoeker argumenteert dat uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat verweerder gehouden is om zelf te onderzoeken of er nieuwe elementen aanwezig zijn in de voorliggende nieuwe asielaanvraag van verzoeker. De Raad stelt te dezen vast dat verweerder wel degelijk een onderzoek heeft gedaan naar het eventuele risico op vervolging of ernstige schade dat verzoeker zou kunnen lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan: op basis van de door hem gekende actuele elementen heeft verweerder de nieuwe asielaanvraag beoordeeld aan de hand van de criteria van 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concreet element aan dat door verweerder werd veronachtzaamd bij de beoordeling van de tweede asielaanvraag. Verzoekers verweer dat hij omwille van zijn verblijf in het centrum voor illegalen niet in staat is om nieuwe stukken te produceren wordt niet concreet aangetoond en betreft bijgevolg een loutere bewering. Evenmin blijkt uit enig concreet element van het verzoekschrift dat de beoordeling door verweerder van de veiligheidssituatie niet beantwoordt aan de actuele situatie.

Waar verzoeker verwijst naar zijn aangehaalde vrees voor represailles van de dorpelingen, blijkt dat hij in wezen argumenteert ten aanzien van de beslissing inzake zijn eerste asielaanvraag. Deze beslissing staat echter definitief vast aangezien verzoeker geen beroep aantekende tegen deze beslissing. Verzoeker kan onderhavig beroep niet aanwenden om de motivering van de beslissing van 27 juni 2016 aan te vechten.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent, en wordt niet dienstig weerlegd. Derhalve wordt zij door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS